

Streda 28. decembra 2016

Piesne: ES č. 489, 36

Text: Mt 2, 13 – 18

„Vstal teda v noci, vzal dieťaťko a Jeho matku, odišiel do Egypta a bol tam až do smrti Herodesovej, aby sa naplnilo, čo Pán bol riekol ústami proroka.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V našich myšliach si Vianoce pričasto spájame výlučne s predstavou radosti, pokoja a romantiky. Dnešný evanjeliový text však realisticky pridáva i situácie, ktorých sa viac či menej obávame: napätie, útek, bolesť, násilie... Či chceme, alebo nie, v ohrození býva nielen naše zdravie, ale aj život. No tak to bolo už od počiatku – aj pri Pánovi Ježišovi. Na opísaných udalostiach vidíme, ako píše M. Luther, že *„svet a diabol sa od začiatku správajú k Ježišovi nepriateľsky a neustále sa snažia potláčať, zmenšovať a ničť Jeho kráľovstvo“*. Herodes, ktorý mal prímenie Veľký, sa preslávil mnohými veľkolepými stavbami, ale zároveň robil aj veľké zverstvá. Keď išlo o trón, nemal morálnu zábranu popraviť stovky ľudí, ktorých upodozrieval z podvracania svojej moci, dokonca sa zbavoval členov vlastnej rodiny. Vražda betlehenských nemlúvniat v tom mori obludností úplne zanikala, stávala sa štatisticky bezvýznamnou. Nedokážeme si predstaviť toto nevinné utrpenie. V pokore však musíme vyznať, že v každom z nás je kus Herodesa, Kaina či Piláta, že všetci sme už boli príčinou toho, že kvôli nášmu profitu trpel niekto iný. Každý z nás by si pri úprimnom pohľade do seba vedel spomenúť na situácie, keď kvôli jeho zámernému slovu či skutku bola niekomu spôsobená telesná alebo duševná bolesť. Okrem toho, keby sme mali moc, vplyv či státisíce eur, prirodzene by sme boli v pokušení pomstiť sa a tvrdo trestať odpor svojich protivníkov. Útek do Egypta nebol náhodou či zvláštnou zhodou okolností, ale vyplnením Božej predpovede. Preto je aj v evanjeliu navonok nedôležitá veta: *„... aby sa naplnilo slovo...“* Z nej pre nás vyplýva, že kto verí v Pána Ježiša a snaží sa Ho pridržať, tomu sa nemôže stať nič náhodné, nečakané, nezmyselné či nepodstatné... Všetko do všetkého zapadá a neskôr sa ukáže ako dôležité, prozreteľné... Kto tomu verí, získava nadhľad nad každodennými problémami a žiaden problém nepokladá za zúfalý, neprekonateľný, beznádejný. Dnešný text je pre nás zároveň výzvou a pozvaním, aby sa v nás umenšoval zlý Herodes a rástol Ježiš Kristus (J 3, 30). Nech i o nás platí slovo apoštolovo: *„Kristus, život náš.“* (Kol 3, 4) Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, s dôverou v Tvoje milosrdenstvo prichádzame pred Teba a prosíme Ťa, daj, aby svetlo Tvojej pravdy prenikalo temnotou sveta i ľudského zmýšľania. Skláňaj sa i naďalej k tým, ktorí Ťa úprimne hľadajú a túžia po utíšení v búrkach každodennosti. Posilňuj tých, ktorí klesajú pod záťažou každodenných starostí, aby si nachádzali viac času na zamýšľanie sa nad duchovnými vecami. Svojím Duchom podopieraj tých, ktorí pre svoju nevedomosť pochybujú. *„Blahoslavení žalostiaci, lebo oni potešenia dôjdu“* (Mt 5, 4); blahoslavení sú všetci, ktorí túžia po spravodlivosti. Amen.

Mgr. Peter Fabok, zborový farár v CZ ECAV Lazy pod Makytou